RADA MIEJSKA W SZCZYTNIE

UCHWAŁA NR XXV/186/2020

Rady Miejskiej w Szczytnie

z dnia 29 grudnia 2020 r.

w sprawie przyjęcia Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Miasta Szczytno na lata 2021 – 2025

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020r. poz. 713 z późn. zm.) i art. 6 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020r. poz. 218 z późn. zm.) Rada Miejska w Szczytnie uchwala, co następuje:

§ 1.

Przyjąć Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Miasta Szczytno na lata 2021 – 2025 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Szczytno.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega podaniu do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie na tablicy informacyjnej w Urzędzie Miejskim w Szczytnie.

Przewodniczący Rady

Tomasz Łachacz

Załącznik do Uchwały Nr XXV/186/2020

Rady Miejskiej w Szczytni z dnia 29 grudnia 2020 r..

Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Gminy Miejskiej Szczytno na lata 2021 – 2025

I. Wstęp

Nadrzędnym i długofalowym celem prowadzonej polityki prorodzinnej państwa jest tworzenie warunków do pełnego rozwoju i prawidłowego funkcjonowania rodziny oraz zapobiegania występowaniu postaw i zachowań aspołecznych.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie samorządy mają obowiązek:

- opracowania i realizacji gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar w rodzinie
- prowadzenia poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działanie edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie
- zapewnienia osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia
- tworzenia zespołów interdyscyplinarnych.

II. Diagnoza problemu

Na zagadnienie przemocy domowej można spojrzeć z wielu perspektyw, bowiem przemocą domową zajmuje się szereg dyscyplin naukowych, tj. psychologia, pedagogika, prawo, socjologia, polityka społeczna itp. Precyzyjne zdefiniowanie można oceniać w kategoriach prawnych, moralnych, psychologicznych i społecznych.

Na potrzeby niniejszego Programu, najbardziej odpowiednią definicją przemocy jest definicja zawarta w Ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie – art. 2 pkt 2 tejże ustawy definiuje przemoc w rodzinie jako: *„jednorazowe lub powtarzające się, umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodując szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą”.*

Wyróżnia się kilka rodzajów przemocy, które mają swoje charakterystyczne wyznaczniki, ale też wiele elementów wspólnych. Każda forma przemocy powoduje ból, cierpienie, zawsze narusza prawa i dobra osobiste ofiary i jest intencjonalna. Przemoc w rodzinie ogranicza się do pięciu podstawowych rodzajów. Jest to przemoc fizyczna, przemoc psychiczna, przemoc seksualna i przemoc ekonomiczna oraz zaniedbanie.

Tabela 1 Rodzaje przemocy

Rodzaje przemocy	Formy zachowań
Przemoc fizyczna	Popychanie, odpychanie, obezwładnianie, przytrzymywanie, policzkowanie, szczypanie, kopanie, duszenie, bicie otwartą ręką i pięściami, bicie przedmiotami, ciskanie w kogoś przedmiotami, parzenie, polewanie substancjami żrącymi, użycie broni, porzucanie w niebezpiecznej okolicy, nieudzielanie koniecznej pomocy itp.
Przemoc psychiczna	Wyśmiewanie poglądów, religii, pochodzenia, narzucanie własnych poglądów, karanie przez odmowę uczuć, zainteresowania, szacunku, stała krytyka, wmawianie choroby psychicznej, izolacja społeczna (kontrolowanie i ograniczanie kontaktów z innymi osobami), domaganie się posłuszeństwa, ograniczanie snu i pożywienia, degradacja werbalna (wyzywanie, poniżanie, upokarzanie, zawstydzanie), stosowanie gróźb, ujawnianie tajemnic, czytanie osobistej korespondencji, lekceważenie itp.
Przemoc seksualna	Wymuszanie pożycia seksualnego, wymuszanie nieakceptowanych pieszczot i praktyk seksualnych, wymuszanie seksu z osobami trzecimi, sadystyczne formy współżycia seksualnego, demonstrowanie zazdrości, krytyka zachowań seksualnych partnera itp.
Przemoc ekonomiczna	Odbieranie zarobionych pieniędzy, uniemożliwianie podjęcia pracy zarobkowej, niezaspokajanie podstawowych materialnych potrzeb rodziny itp. Wiąże się z celowym niszczeniem czyjejś własności, np. niszczenie rzeczy, kradzież, używanie rzeczy bez pozwolenia, zabieranie pieniędzy, sprzedawanie osobistych lub wspólnych rzeczy bez uzgodnienia.
Zaniedbanie	Zaniedbanie jest formą przemocy ekonomicznej: brak pomocy w chorobie, nie dawanie środków na utrzymanie, pozbawienie jedzenia, ubrania, schronienia. Ciągłe niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych.

Osobami doznającymi przemocy w rodzinie są na ogół kobiety i dzieci. Rzadko mężczyźni, chociaż ostatnio coraz częściej można spotkać się ze stosowaniem przemocy także wobec mężczyzn. Kategorią ofiar przemocy, o której mówi się nieco rzadziej są osoby niepełnosprawne i ludzie starsi.

Ofiary przemocy to osoby słabe fizycznie, psychicznie, o niskim poczuciu własnej wartości, zależne w jakiś sposób od sprawcy. Zależność ta może mieć wymiar psychiczny, fizyczny i ekonomiczny.

Przemoc w rodzinie jest zjawiskiem negatywnym i mającym destrukcyjny wpływ na człowieka i życie rodzinne. Odciska głębokie piętno na psychice ofiar niszcząc ich osobowość. Konsekwencji przemocy jest wiele. Wśród najczęściej wymienianych jest PTSD (zespół stresu pourazowego), syndrom sztokholmski, wyuczona bezradność. W skrajnych przypadkach dochodzi do depresji, samookaleczeń i prób samobójczych.

Zespół stresu pourazowego (PTSD) to schorzenie będące następstwem przerażającego, zagrażającego życiu wydarzenia fizycznego lub psychicznego. Osoba, która była ofiarą przemocy fizycznej często miewa uporczywe, przerażające myśli związane z tymi wydarzeniami. U dzieci schorzenie to niekiedy staje się stanem chronicznym. Dzieci i osoby dorosłe w zetknięciu z sytuacją, która przypomina im o traumatycznym wydarzeniu, mogą je na nowo przeżywać w natrętnych wspomnieniach w ciągu dnia, a także w koszmarach nocnych. Mogą również doświadczać niektórych lub wszystkich poniższych objawów:

- odrętwienie fizyczne lub emocjonalne,
- unikanie kontaktów z innymi ludźmi, izolowanie się od otoczenia, w tym również od osób najbliższych,
- brak zdolności odczuwania przyjemności,
- nadmierna pobudliwość, stałe podenerwowanie, łatwe irytowanie się,
- uczucie lęku, przygnębienia – mogą pojawiać się nawet myśli samobójcze,
- problemy ze snem,
- zaburzenia koncentracji, trudności w skupieniu się,
- zachowania charakterystyczne dla małych dzieci (np. moczenie się, ssanie kciuka).

Nie u każdej osoby, która przeżyła traumę, rozwinie się PTSD. Chorobę tą można zdiagnozować tylko wtedy, gdy symptomy utrzymują się dłużej niż miesiąc i mają negatywny wpływ na codzienne funkcjonowanie osoby. Pierwsze objawy PTSD pojawiają się zazwyczaj w ciągu trzech miesięcy po traumie, ale mogą wystąpić również wiele miesięcy lub nawet lat po wydarzeniu.

Syndrom sztokholmski dotyczy przede wszystkim ofiar. Mogą to być zarówno ofiary zachowań osób obcych, ale i ofiary przemocy domowej. Syndrom sztokholmski polega na odczuwaniu sympatii i solidarności z osobą, która jest źródłem cierpienia – bliskim stosującym przemoc. Zdarza się dość często, że syndrom sztokholmski osiąga taki stopień, iż ofiara zaczyna współpracować ze swoim prześladowcą pomagając mu uniknąć kary za jego czyny. Obserwuje się następujące objawy i symptomy syndromu:

- pozytywne uczucia ofiary wobec sprawcy,
- zrozumienie przez ofiarę motywów i zachowań sprawcy i podzielanie jego poglądów,
- pozytywne uczucia sprawcy względem ofiary,
- pomocne zachowania ofiary wobec sprawcy,
- negatywne uczucia ofiary wobec rodziny, przyjaciół, autorytetów próbujących ją ratować,
- niezdolność zaangażowania się w zachowania, które mogłyby doprowadzić do jej uwolnienia od sprawcy.

Najczęstszym objawem u osób doznających przemocy jest wyuczona bezradność. Jest ona poddaniem się, zaprzestaniem działania, co wynika z przekonania, że cokolwiek się zrobi, nie będzie to miało żadnego znaczenia, gdyż zawsze znajdzie się powód do zachowań agresywnych. Bardzo często bezradność rozwija się na bazie życiowych doświadczeń, tak wyniesionych z dzieciństwa (przemoc fizyczna, napaść seksualna lub molestowanie, sytuacje traumatyczne – śmierć lub rozwód rodziców, alkoholizm, choroba bliskich, kłopoty w nauce, problemy zdrowotne), jak i wyniesionych ze związków w życiu dorosłym (przemoc, patologiczna, zazdrość, gwałt, przymuszanie do nieakceptowanych form współżycia, groźby pozbawienia życia). Nakładanie się na siebie niekorzystnych doświadczeń odgrywa istotną rolę w powstawaniu i ujawnianiu się syndromu wyuczonej bezradności, łagodzi stopniowe odzyskiwanie przez osobę doznającą przemocy kontroli nad swoją osobą i swoim życiem.

Wyuczona bezradność prowadzi do wielu negatywnych skutków, które mogą przejawiać się w trzech sferach:

- deficyty poznawcze, które polegają na ogólnym przekonaniu, iż nie ma takich sytuacji, w których możliwa jest zmiana, że w konkretnej sytuacji nic nie można zrobić i nikt nie jest w stanie pomóc,
- deficyty motywacyjne, które polegają na tym, że osoba zachowuje się biernie, jest zrezygnowana nie podejmuje żadnych działań, aby zmienić swoją sytuację,
- deficyty emocjonalne, które objawiają się stanami apatii, lęku, depresji, uczucia zmęczenia, niekompetencji i wrogości.

Oddzielnie można opisać zespół negatywnych konsekwencji przemocy stosowanej wobec dzieci. Jest to szczególny przypadek przemocy, gdyż wydarzenia z dzieciństwa mają ogromne znaczenie dla całego życia człowieka. Wpływają na rozwój dziecka, rozwój jego osobowości, umiejętności współżycia z innymi i budowanie bliskich relacji.

Ofiara przemocy, jeśli przez lata była poniżana i wykorzystywana potrzebuje dużo czasu, aby odbudować świadomość swojej wartości. Wielu ofiarom udaje się przeciwstawić sprawcy, niemniej jednak większość potrzebuje pomocy innych. Bez odpowiedniego wsparcia ofiara przemocy nigdy nie zdobędzie się na odwagę, żeby przeciwstawić się stosowaniu wobec niej przemocy.

Analizując problem przemocy w rodzinie ustalono, iż najczęstszą przyczyną przemocy jest alkohol. Według danych z „Niebieskich kart" oraz Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie najczęściej ofiarami przemocy w rodzinie są kobiety oraz małoletni.

Tabela 2 Ofiary przemocy w rodzinie

Rok	Kobiety	Mężczyźni	Małoletni
2018	106	12	55
2019	95	15	17

Źródło: Komenda Powiatowa Policji w Szczytnie – dane obejmują powiat szczycieński

Jeśli chodzi o sprawcę przemocy w rodzinie to najczęściej jest nim mężczyzna, co przedstawia poniższa tabela.

Tabela 3 Liczba osób wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie w latach 2017 - 2019

Rok	Mężczyźni	Kobiety	Małoletni
2017	146	6	0
2018	105	3	0
2019	101	7	1

Źródło: Komenda Powiatowa Policji w Szczytnie – dane obejmują powiat szczycieński

Ze względu na złożoność oraz specyfikę problemu przemocy w rodzinie, oszacowanie skali i rozmiarów tego zjawiska jest bardzo trudne do zbadania. Oficjalne statystyki nie obejmują niezgłaszanych przypadków przemocy. Przedstawione poniżej dane są zestawieniem za lata 2017 – 2019, co daje możliwość obserwacji dynamiki zmian w obszarze przemocy w rodzinie.

Tabela 4 Realizacja procedury „Niebieskie karty" w latach 2017 – 2019 na terenie Gminy Miejskiej Szczytno

Wyszczególnienie	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019
Liczba „Niebieskich kart" - ogółem	**44**	**35**	**39**
Liczba „Niebieskich kart" założonych przez Ośrodek Pomocy Społecznej	4	1	3
Liczba „Niebieskich kart" założonych przez Policję	39	30	35
Liczba „Niebieskich kart" założonych przez Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	1	3	-
Liczba „Niebieskich kart" założonych przez inne instytucje	-	1	1

Źródło: Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Szczytnie

Wykres 1 Liczba przypadków poszczególnych rodzajów przemocy stosowanej w rodzinie6

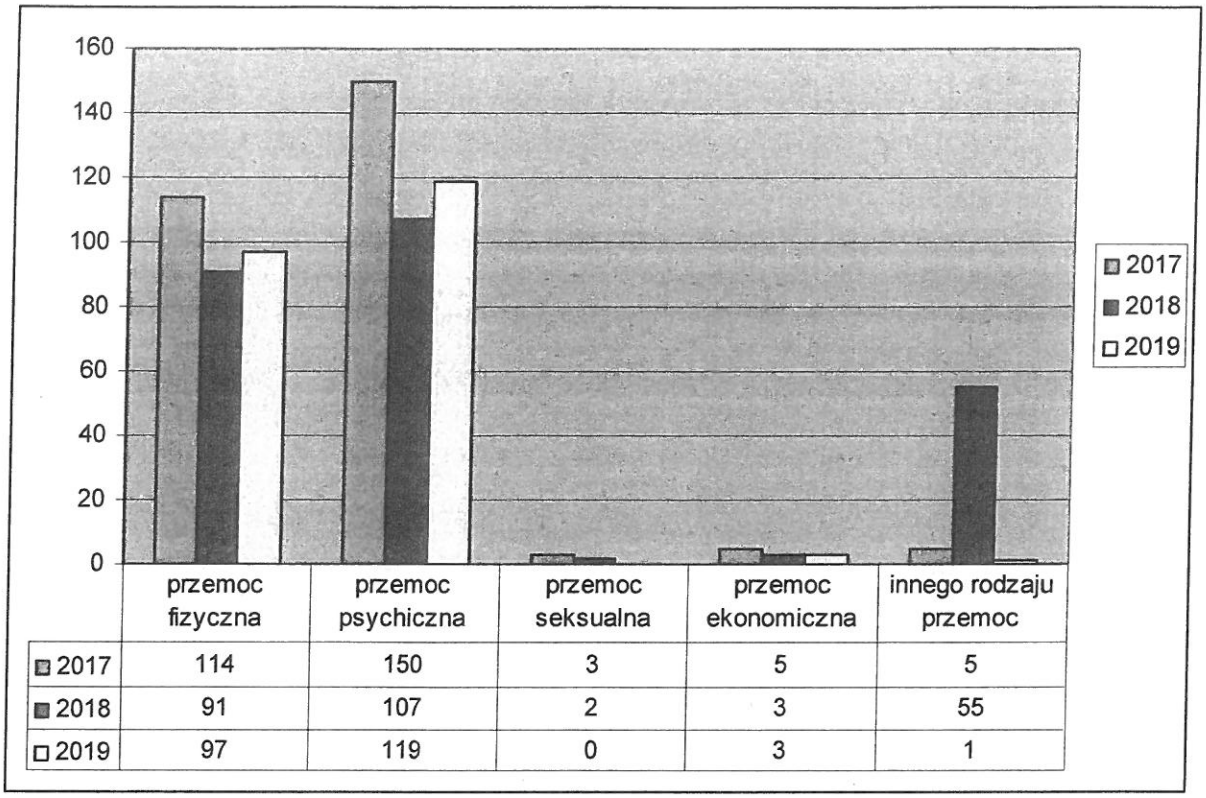

	przemoc fizyczna	przemoc psychiczna	przemoc seksualna	przemoc ekonomiczna	innego rodzaju przemoc
2017	114	150	3	5	5
2018	91	107	2	3	55
2019	97	119	0	3	1

Źródło: Komenda Powiatowa Policji w Szczytnie - dane obejmują powiat szczycieński

Najbardziej rozpowszechnioną formą przemocy w rodzinie jest przemoc fizyczna oraz psychiczna. Na uwagę zasługuje fakt, iż w ostatnim roku nie odnotowano przypadku przemocy seksualnej.

Reasumując w/w okres zaobserwowano zmniejszającą się liczbę przypadków poszczególnych rodzajów przemocy w rodzinie.

W latach 2017 – 2019 na terenie działania Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie wszczęto 52 postępowania o przestępstwa znęcania się na rodziną, tj. z art. 207 Kodeksu karnego.

Część ww. spraw (znęcanie się nad rodziną) nie trafia do wymiaru sprawiedliwości lub jest umarzana z powodu braku dowodów. Każde udokumentowane zdarzenie, nawet, jeśli nie pociąga za sobą drastycznych skutków, jest dowodem na ciągłość i powtarzalność przemocy.

III. Cel główny i założenia programu

Diagnoza problemu przemocy w rodzinie na terenie Gminy Miejskiej Szczytno dała podstawę do sformułowania celu głównego, celów szczegółowych oraz wyznaczenia kierunków zadań.

Głównym celem programu jest ***skuteczne przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz wszechstronna ochrona jej ofiar.***

Zostanie on zrealizowany dzięki zaplanowanym **celom szczegółowym**:

1. Podniesienie świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy w rodzinie oraz promowanie metod wychowawczych bez użycia przemocy.
2. Zapewnienie ochrony i udzielanie pomocy osobom dotkniętym przemocą w rodzinie.
3. Działania korekcyjno – edukacyjne dla osób stosujących przemoc w rodzinie.

Działania zaplanowane w ramach programu zwiększą swoją skuteczność o ile będą uwzględniały następujące założenia:

- najważniejsze jest bezpieczeństwo osoby dotkniętej przemocą rodzinie
- za przemoc zawsze odpowiedzialny jest sprawca przemocy
- nikt nie ma prawa stosować przemocy wobec drugiego człowieka
- nie ma żadnego uzasadnienia ani usprawiedliwienia przemocy domowej
- podstawowym zadaniem jest zatrzymanie przemocy, bez tego pomoc jest nieskuteczna
- ofiara przemocy w rodzinie cierpi na skutek wielokrotnego urazu
- zrozumiałe i dopuszczalne są wahania i niekonsekwencje w zachowaniu i decyzjach osób doznających przemocy, bowiem jest to jeden z objawów przemocy domowej.

IV. Działania

Cel szczegółowy nr 1

Podniesienie świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy w rodzinie oraz promowanie metod wychowawczych bez użycia przemocy

Zadania:

1. Systematyczna edukacja środowiska lokalnego m.in. poprzez prowadzoną pracę socjalną, doprowadzi w rezultacie do odkłamania mitów i stereotypów dotyczących zjawiska przemocy w rodzinie.
2. Działania o charakterze środowiskowym promujące prawidłowe relacje w rodzinie mające na celu budowanie nowych, prawidłowych wzorców.
3. Inne akcje promujące bezpieczne życie rodzinne jako wartość nadrzędną, w tym udział w ogólnopolskich kampaniach przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
4. Rozpowszechnianie broszur i ulotek dotyczących zjawiska przemocy.
5. Prowadzenie zajęć edukacyjno – wychowawczych w szkołach, świetlicach środowiskowych.
6. Realizacja szkolnych programów profilaktyki przeciwdziałania przemocy.
7. Wspieranie aktywnych form spędzania czasu wolnego promujących zachowania nieagresywne.
8. Upowszechnianie informacji o możliwościach i formach udzielania pomocy zarówno osobom dotkniętym przemocą w rodzinie jaki i stosujących przemoc.
9. Prowadzenie działań informacyjnych na temat przemocy w rodzinie w lokalnych mediach.
10. Promowanie nowych, skutecznych rozwiązań problemów przemocy w rodzinie.

Wskaźniki do osiągnięcia celu nr 1:

- liczba dzieci i młodzieży biorącej udział w programach profilaktycznych, zajęciach pozalekcyjnych i pozaszkolnych
- liczba rozpowszechnionych materiałów o charakterze informacyjno – edukacyjnym
- liczba zrealizowanych form aktywnego spędzania czasu wolnego
- liczba przeprowadzonych akcji promujących bezpieczne życie rodzinne.

Cel szczegółowy nr 2

Zapewnienie ochrony i udzielanie pomocy osobom dotkniętym przemocą w rodzinie

Zadania:

1. Prowadzenie poradnictwa specjalistycznego: psychologicznego, prawnego, medycznego, socjalnego, pedagogicznego mającego doprowadzić do podwyższenia samooceny, wiary we własne możliwości, umocnienie w życiu zawodowym i społecznym.
2. Prowadzenie różnych form terapii pozwalającej osobom uwikłanym w przemoc zwiększyć poczucie własnej sprawczości, nabywać stopniowo pewności siebie i uwolnić się spod wpływu osoby stosującej przemoc.
3. Prowadzenie punktu konsultacyjnego dla mieszkańców Gminy Miejskiej Szczytno dotkniętych problemem przemocy w rodzinie.
4. Podnoszenie kwalifikacji kadry bezpośrednio zajmującej się pracą z osobami dotkniętymi problemem przemocy domowej.
5. Lepsza dostępność do pomocy w sytuacji kryzysowej; interwencja kryzysowa ukierunkowana na wspomaganie pokrzywdzonych w odzyskaniu równowagi emocjonalnej oraz zdolności radzenia sobie w trudnych sytuacjach.
6. Możliwość wykorzystania procedury Niebieskiej karty w celu rozwiązania problemu przemocy domowej.
7. Podejmowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie.
8. Objęcie osób dotkniętych przemocą domową intensywną pracą socjalną oraz pomocą finansową w zależności od ich indywidualnej sytuacji.
9. Opracowywanie programów skierowanych do rodzin, w których obecne jest zjawisko przemocy domowej, mających na celu zaktywizowanie i zintegrowanie tych osób ze społeczeństwem.
10. Zapewnienie doraźnej pomocy w postaci krótkotrwałego schronienia w wyjątkowo trudnych sytuacjach kryzysowych.
11. Diagnozowanie i monitorowanie sytuacji w rodzinach zagrożonych przemocą domową.
12. Organizowanie wsparcia grupowego dla członków rodzin dysfunkcyjnych.
13. Zawieranie kontraktów socjalnych z osobami dotkniętymi przemocą w rodzinie.
14. Działania wspierające i edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców zagrożonych zjawiskiem przemocy.
15. Zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia.
16. Nadzór kuratora w rodzinach szczególnie zagrożonych zjawiskiem przemocy.

Wskaźniki do osiągnięcia celu nr 2:

- liczba osób objętych pomocą w postaci interwencji kryzysowej
- liczba osób korzystających z porad i konsultacji
- liczba osób objętych pomocą społeczną z powodu przemocy w rodzinie
- liczba osób umieszczonych w ośrodkach wsparcia
- liczba osób biorących udział w szkoleniach.

Cel szczegółowy nr 3

Działania korekcyjno – edukacyjne dla osób stosujących przemoc w rodzinie

Zadania:

1. Działania promujące i uświadamiające w środowisku lokalnym, mające na celu zmianę obyczajów i postaw (sprawca przemocy nie może czuć się bezkarnie, a żadne okoliczności nie są w stanie usprawiedliwić przemocy).
2. Interwencja w środowisku lokalnym w sytuacji pojawienia się zjawiska przemocy domowej.
3. Wszczęcie postępowania w ramach procedury Niebieska karta.
4. W sytuacji uzależnienia od alkoholu jako zjawiska współtowarzyszącego przemocy, wnioskowanie o zastosowanie obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie lecznictwa odwykowego
5. Gromadzenie i udostępnianie informacji o instytucjach i organizacjach realizujących programy terapeutyczno – korekcyjne.
6. Kierowanie do udziału w programach korekcyjnych dla sprawców.

Wskaźniki do osiągnięcia celu 3:

- liczba założonych Niebieskich Kart
- liczba osób, które wzięły udział w programach korekcyjnych
- liczba osób zgłoszonych do Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

V. Zadania Zespołu Interdyscyplinarnego działającego na terenie Gminy Miejskiej Szczytno

1. Cykliczne spotkania Zespołu.
2. Sygnalizowanie zmian oraz dostarczanie niezbędnych informacji instytucjom zaangażowanym w realizację Programu.
3. Monitoring zjawiska przemocy na terenie Gminy Miejskiej Szczytno.
4. Analiza stosowanych procedur w zakresie udzielanego wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie.
5. Koordynacja wspólnych działań instytucji mających na celu wzmożoną opiekę i kontrolę nad rodzinami potrzebującymi pomocy w ramach grup roboczych.
6. Stała współpraca i przepływ informacji pomiędzy różnymi instytucjami i organizacjami zajmującymi się pomaganiem ofiarom przemocy domowej.

VI. Realizacja programu

Realizatorem Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie dla Gminy Miejskiej Szczytno na lata 2021 – 2025 jest Wydział Edukacji, Zdrowia i Opieki Społecznej Urzędu Miejskiego w Szczytnie.

Za realizację poszczególnych działań odpowiedzialne będą podmioty funkcjonujące na terenie Gminy Miejskiej Szczytno zajmujące się problematyką przemocy w rodzinie:

- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Szczytnie,
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, w tym Ośrodek Interwencji Kryzysowej,
- Komenda Powiatowa Policji w Szczytnie,
- Straż Miejska w Szczytnie,
- Przychodnia Terapii Uzależnienia od Alkoholu i Współuzależnienia w Szczytnie,
- Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- Punkt Konsultacyjny dla Ofiar Przemocy w Rodzinie,

- Sąd Rejonowy w Szczytnie, w tym kuratorzy sądowi,
- Świetlica Socjoterapeutyczna,
- placówki oświatowe,
- placówki opiekuńczo – wychowawcze,
- podmioty lecznicze,
- organizacje i stowarzyszenia pozarządowe zgodnie z ich kompetencjami.

Założone cele zostaną zrealizowane dzięki stale prowadzonej współpracy pomiędzy w/w instytucjami i placówkami oraz prowadzonymi w ramach ich kompetencji konkretnych zadań.

Działania wyznaczone w Programie mają charakter ciągły w czasie zależnym od pojawiających się potrzeb do końca 2025 roku.

Źródłami finansowania będzie budżet własny Gminy Miejskiej Szczytno oraz dotacji ze środków pozabudżetowych pozyskanych z innych źródeł, w tym z Unii Europejskiej.